

Publicerad 2023-08-05 23:37 av Black raven

Havets längtan till stranden

Borde egentligen sova nu.

Snart är natten här.

Ska bara hitta tillbaka.

Till den vackraste av dagar.

Bevarade i hjärtat.

På fåfängen.

Med mamma.

Min underbara vackra mamma.

Gråter nu.

Tårar seglar på öppet hav.

Doften av havet.

Det är du.

Älskade mamma.

Jag försvinner.

Inuti mig själv.

Mitt hårda skal.

En bur av ångest.

Tiden går.

Men vad är tid egentligen?

De svarta drakarna sliter mitt hjärta
ur kroppen.

Kvar blir resterna.

Av det som en gång var jag.

Du hade cancer.

Men cancern var aldrig du.

Du var så stark.

Så otroligt stark.

Jag skulle göra allt för att få

krama dig en gång till.

Bara höra din röst en gång till.

Men mina tårar fräter mot min hud.

Vill bara minnas det bra.

Vill bara vara lycklig.

Med dig vid min sida.

Så som det en gång var.

Så som det inte blev.

Känner mig så tom.

Ett liv utan innehåll.

En dagbok utan ord.

Det gör så ont.
Så vansinnigt ont.
Jag ska sova nu.
Kanske möts vi i drömmen.
Älskade. Älskade mamma.
Jag kommer aldrig bli hel igen.
Jag kommer aldrig känna trygghet igen.
Jag kommer aldrig sluta älska dig.
Godnatt.
Nu släcker jag ner stjärnhimlen.
Kryper ihop i fosterställning.
Andas.
Finns.
En dag till.
En dag i taget.
Känns bara så smärtsamt.
Så obeskrivligt smärtsamt.
Jag blundar.
Och i drömmen.
Är allt annorlunda.
Så levande.
Äkta.
Som om det vore.

Nu.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Black raven med Poeter.se id #97486 innehar upphovsrätten